

ॐ ॥

ஸ்ரீ ஐதே ஹயத்ரீவாயநம: ||

ஸ்ரீ கெத நிறோனாஹாபெசிகாயநம் ||

ஸ்ரீ.ஜி.நெடுஞ்.நாயுடைய: கவிதாக்களுக்கெவ்வாறு !

வெடாநாநாயகபெடா செ ஸனியதூம் ஸடா ஹுடி ||

ஸ்ரீ ஸுபாஷா நாயுடு கவுடா ராஜாஜி

சிவபிரகாசம் || பூ சிவபெருமான் ஸ்ரீமஹேஸ்வரன் | வரமுண்டுவொழியுமாறு

ஜிநிம்யஸாநதாரண । ஜிமடிவஸாநகாரண ।

நிலையத்திலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. நிறையத்திலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றிருக்கிறது.

ജഥജഥ ശ്രീഃശാമുഗുഹ | ജഥജഥ ശ്രീഃശാമുഗുഹ || ശ്രീ : ||

வெவ்வுவ்வொருவரின்

[illegible]

நூலின்வரலாறு.

தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன் திருவஹீந்தரபுரத்தி லெழுந்த
ருளி யிருக்கையில் ஒருநாள் பரமதவிஷயங்கள் திருவுள்ளத்திலு
திக்க, அதையநுவதித்து கண்டிக்கத்திருவுள்ளமாய் பரமதபங்க
மென்கிற ரஹஸ்யத்தை யருளிச்செய்யக்கோணி, அந்த பரவாதிவிஜ
யம் திருவாழியாழ்வானுடைய க்ருபையினால் பெறவேண்டுமென்று
ஸர்வவிஜயப்ரதரும் 'தமக்கு உபாஸ்யரும் ப்ரஸாதப்ரவணருமான
அவரை தன்னைக்கொண்டு ஜயித்தருளவேணுமென்று ப்ராத்தித்
து, ஸுதர்சநாஷ்டகமென்கிற ஸ்துதியையும், பிறகு அதின்ஸங்க
ரஹமாக 'எண்டளவம்புயத்துளி லங்குமறுகோணமிசை' என்று
ஒரு பாசுரத்தையும், பிறகு ரஹஸ்யத்தைடி ம்ருளிச்செய்து, முடி
வில் அப்படி ஜயமளித்தவருடைய குணங்களிளீடுபட்டு ஜோடசா
யுதஸ்தோத்திரத்தையும், அதின்ஸங்கரஹமாக 'திகிரிமழு' வெ
ன்கிற பாட்டையு ம்ருளிச்செய்து ரஹஸ்யத்தை முடித்தருளினார்.

அவற்றுள் ஸுதர்சநாஷ்டகத்தையும் ஜோடசாயுதஸ்தோத்ரத்தையும் தனிஸ்தோத்திரங்களாக அநுஸந்திப்பார்கள். அவற்றுள் முதலில் ஸுதர்சநாஷ்டகம் தமிழில் விவரிக்கப்படுகிறது. அந்த முதற்பாட்டை யநுபந்தித்திருக்கும்படி. “எண்டன” வென்கிறபாட்டில் அஷ்டபுஜராக வருளிச்செய்கையானே, அந்தபுஜங்களில் தரிக்கப்பட்ட சங்கு சக்கரம் வில் முஸலம் பாசம் அங்குசம் கதை செங்கமலம் என்கிற எட்டாயுதங்களையுமிந்த எட்டுச்சீலாகங்களாலே ஸூசிப்பிக்கிறார்.

(அவதாரிகை) அதில், முதலில் “வண்பண்ணில்” மென்மெடுத்தசங்கத்தின் கார்யத்தை யருளிச்செய்கிறார். “வ ள் திஷ்டு ஸ்ர ணி லீஷ்ண” என்கிற முதல்ச்லோகத்தாலே. எல்லாம் சக்கராயுதத்தின்காரியமாயினும் சங்கம்முதலியவைகளின் காரியமும் ஸ்ருசிப்பித்தும்

பதம்.

உரை.

{ வ திவட
செ ணி
வீஷண!

எ திரிகளுடைய

கூட்டத்துக்கு

பயங்கரரானவரே! [பயங்கரமான நாத
த்தை யுடையவரென்றபடி]

{ வரமுண்ணவொரி
வகுஷண!

நற்குணகணங்களை

அணியாகவுடையவரே!

ஜநிவபஸூந

பிறப்பிறப்பாகிற பயத்துக்கிருப்பிடமான

{ தாரண

ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கரையேற்றுமவரே!

{ ஜமடிவஸூநகாரண!

உலகத்தின்ஸ்திக்கு காரணமானவரே!

{ நிவிவடிவடிவடி

ஸர்வபாபங்களையும்

{ கஸூந!

போக்கடிக்குமவரே!

{ நிமடிவடிவடி

மறையுரைக்கும் பொருளையெல்லாம்

{ கஸூந!

காட்டுமவரே!

{ ஜயஸ்ரீ

ஜயலக்ஷ்மீப்ரதமாயும் உபாஸகருக்கு

{ ஸுடிவஸூந!

சோபனத்தைக் கொடுப்பதுமான மந்

த்ரசாஸ்த்ர வித்தாந்தத்தை யுடையவரே!

ஜயஸ்ரீ ஸுடிவஸூந!

விஜயலட்சுமீயினுடைய பார்வைக்கில
க்கானவரே!

[ஹேஸுடிவஸூந!

ஏ திருவாழியிறையவனே!]

ஜயஜய

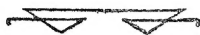
ஜயித்தருளுக.

(இப்படியே மேலும் கடைசியிரண்டடிக்கு பொருள்கொள்க.
பலமுறை கூறலவாவினால்.)

கருத்து. “யஸ ஜநாபெந லெஹ ஜநாம், ஸவொஹொ
யாத்ராஜ்ஜீரணாம்” என்றபடி எதிரிகள் நடுங்கும்படியான சப்த
த்தையுடையவரும், “கஹ ஜாணமுணாஹுகொஹஸஸ்” என்றபடி
நற்குணங்கள் பொருந்தியவரும், “தெஷாஜஹம் ஸஜிஹதா” எ
ன்றபடி ஸம்ஸாரஸாகரத்தினின்றும் கரையேற்றுமவரும், “ஸொய்
நதி வியவெதநா. வெதநஸூரடுவஸுதி வு.வ டிதிஸெடி” என்

றபடி ஜகத்தினுடைய ஸத்தைமுதலியவைகளுக்குக் காணமான வரும், “ஹவ்யாவாபெஹே ா லோஷ்யிஷ் ாஜி” என்றபடியே வினையனைத்தும் விலக்குமவரும், “ஸூஹ்ராவேநஃ+வஸுஸாஹ்ராவ” என்றபடியே ஆச்ரிதர்களுக்கு ஜோந்பு டரும், அடியாருக்கு ஜயமளிப்பதான மந்த்ரசாஸ்திரங்களிற் கொண்டாடப்பட்டவரும், விஜயலக்ஷ்மியின் கடாசூத்துக் கிலக்கானவருமான திருவாழிபாழ்வானே ஜயித்தருளவேணும், அடியேனுடைய நாவிலிருந்து பரவாதிக்கா ஜயித்தருளவேணுமென்றபடியி

||55||

2-10 || ஸாஹஜமடிஞ்செய்யுந் | ஸாஹஜமத் தவயயுந் |
 ஸகலேஷு ஹவநித் | ஸகவமஸ்ய ஹநநித் |
 வயிதவிதவக்ஷித் | மஜேஹிவெட்டமுஞ்சயித் |
 ஜயஜயஸ் ஸாடிஸாந் | ஜயஜயஸ் ஸாடிஸாந் || 2-11 ||

வா || வனம் தலாவிமகா ஜாணமுணாநாநாநாநாநா
 மூதி வாஹுராநாநாதி வதிவாடிக்கொஹம் | மூமெதி |
 (மூஹஜிமடி குவண்ணம்) மூஹவா = மூஹகாரவா = மூ
 சூபுவவா = மூஹகாரவா, மூவிமகாநாநாநாநாநாநா
 நாராயணவெருதய்யம். மூணம் = கமஜ்ஜரணமுகி! (மூ
 ஜநதூஸவணம்) மூநாஜிநாநா = மூவஜிநாநா, தூஸ
 வா = மூவா, வணம் = மூவணம்! (மூதவெஸுஹவாநித)
 மூதவெ = மூடி, மூஹ = மூதவெ = மூதவெ = மூதவெ =
 மூதவெ = (மூதவெஸுஹவாநித) மூதவெஸுஹ = மூதவெ
 மூஹணியவெவெய்யம், மூஹ, மூதவெஸுஹ = மூதவெ
 வெடி, மூஹஜிமகாநாநா. தெந மூநித = மூஹஜிமகாநாநா! தூ
 மூதிவாடிக்கொஹம். தூய மூதி = மூதி = மூதி = மூதி =
 தூதி, மூதி = மூதி, மூதி = மூதி = மூதி = மூதி =
 மூதி = மூதி = மூதி = மூதி = மூதி = மூதி =

பு.வரிஜெஹி, வி.உ.ஹி = வி.செஷவிஹி, ஸவக்ஷித = சுநு
 சுருவீக பத' (ஹஜிஹிவபுயுஜுக்ஷித) ஹஜிதா = உவாவீ
 நெந, சுஹிவபுயுஜுந = தஹாஜிஹிவரெண, ருஜெ.ஜெ
 த யு.ஹி. உக்ஷித = சுஜுக்ஷித ! ஸாக்ஷாசுக்ஷிதெத யு.ஹி.
 ஜெபத ஜாஹிவபுயுஷ. || 2 ||

(அ—கை) “திகிரி” யென்றெடுத்த சக்கராபுதத்தை யருளி
 ச்செய்க்குநர். “ஸுஹ” என்பதால்.

பதம்.

உரை.

{ ஸுஹ	சுபாச்ரயமான
{ ஜமபு.ஹி	விராட்ருபத்துக்கு
{ ஜெஹி	அலங்காரமானவரே!
{ ஸுஹஜந	தேவஜநங்களுக்கு
{ தாஸ	[அஸுஹஜநங்களா லுண்டான] பயத்தை
{ வஜந	நீக்குமவரே!
{ ஸதஜெ	இந்த்ரனென்ன
{ வஹ	பிரமனென்ன
{ வநித	[இவர்களா(ல்)] ஸேவிக்கப்பட்டவரே!
{ ஸதவயுஷ ஹ	சதோபநிஷத்துக்களாலே
{ நநித	கொண்டாடப்பட்டவரே!
{ புயித	ப்ரஸித்தர்களான
{ வி.உ.சு	வித்வான்களாலே
{ ஸவக்ஷித	தன்பக்ஷமாக்கிக்கொள்ளப்பட்டவரே!
{ ஹஜிசு	பக்திபண்ணுகின்ற
{ சுஹிவபுயுஜு	அஹிர்யுதந்யனென்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர
{ உக்ஷித	த்தில் சொல்லப்பட்ட ருத்திரனாலே
	கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மஹிமையை யுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. “ஆழியெழ, அணியத்திகிரி” என்றபடி விச்வருப
 ரான பகவானுக்கு பூஷணம்போன்றவரும், “ஸுஹஜிஷாஹு
 ணவிநாஸி” என்றபடியே தேவர்குழாங்களைக்காக்குமவரும், இந்

தர்னமுதலானவர்களாலே வணங்கப்பட்டவரும், சதேதாபநிஷத்து
க்களுக்கும் பொருளானவரும், ஆச்சரிதர்களான வித்வான்களாலே
கொண்டாடப்பட்டவரும், அஹிரிபுத்ந்யனென்பவரால் கண்டுபிடிக்
கப்பட்ட வைபவமுடையவருமான சக்கரராஜனே! ஜயித்தருளவே
ஹும்.

குறிப்பு, (ஸஹஜமஹிமாவேண) என்பதற்கு விராட்ரூபத்துக்கு அநுகுண ஸந்நிவேசந்தோடே அலங்காரமானவரெ யென்னவுமாம். (ஸதவேஸ ஹ வநித்) ஸ ஹாடிவந்யக்ஷஃ சுஹீரீஷோவாவ ஞாநவ்யவிஜம். (ஸதவயஸ ஹநநித்) சதபதப்ராம் ஹணமென்கிற ஸாமத்தால் கொண்டாடப்பட்டவரென்று மொரு ஆர்த்தம். “சுஹிவ்யுயோ ஹவாந்யவிஜம்” என்கிற ஶீஞ் ஸாஸ்த்விஜமானதை கைக்கொண்டு “ஹஜிஹிவ்யுயுக்ஷித்” என்றார் ||

॥२॥

8-௫|| நிஜவடிவீ தவந்ண | நிராபயிவீ தவந்ண |

நிழலிவடிவு - குழுவெனவ | நிஜபாவ - குழுவெனவ |

ஹரிஹயபெருமான் ! ஹரபெருமான் !

ஜயஜயஸ்ரீ ஸௌக்யாந | ஜயஜயஸ்ரீ ஸௌக்யாந || ॥௩॥

வா || சுய தஸ ஸாஸ்தி தவிரொயி நிரொயககூடி டெவ
ஹம் வண்டுகி | நிஜவெடி | (நிஜவெடி தவடிண) நிஜவ
டி = ஸுகீயராணாரவிடு, வீ தாம் = வீ திநீ, வடிணாம்
ஸாயுஸகி-ஹாம் யஸ ஸகி. (நிராயயிவீ தவடி
ண) நிராயயம் = நிவ ஸாஜாம், ஸாஹாவிகாஹ தடி. வீ
தாம் = வரிவ-ஹாம், வடிணாம் = ஜாநவடெஸயயி
யடிஸகீதெஜொர-ஹாம், யஸ தஸ ஸகி. “ தவந
ஹம் ஸாஸ்தி வடிவ யடிநிமணாம்” ஹதகூ. ய
டிவ திஸ-ஹாம் வ-ஹம் ஸாஸ்தி யஸ வ
ரஸ ஸகி. வாம் ஸாஸ்தி வடிவ; தயாவி ஸாஸ்தி
நஸ தெஜொலிநி ஹவடி-ஹகூ ஸம்ஹதெ. “வடி
ஹதெஜொலிநி நரகவிஜயி” ஹதலிய-ஹதகூ. வ

[illegible]

(அ—கை) “வனாவில்” என்றெடுத்த சார்ங்காபுதத்தை யருளிச் செய்க்கிறார் “நிஜபடி” என்பதால்.

பதம்

உரை

{ நிஜ தன் னுடைய
வடி ஸ்தாநங்களுடைய
வீத [அடைதலாலே] ஸந்துஷ்டர்களான
ஸக க்ஞானவான்களான [பரசுராமாதிசுளுடைய]
மண! ஸமுஹத்தையுடையவரே!
நிரூபயிவீத இயல்பாய்வுருத்தியையடைந்த
ஷடூண! க்ஞானம்முதலான ஆறுகுணங்களாலே பூ
ர்ணமானவரே!

{ நிமி வேதங்களால்
நிவடி ஸுஹவெஹவ! நிர்வஹிக்கப்பட்டவைபவமுடையவரே!
நிஜவா நித்யங்களான பரம்முதலான ரூபங்க
வ ஸுஹவெஹவ! ளுடைய மஹிமையைபுடையவரே!
ஹரிஹயபெஷி இந்தர்சத்ருக்களை
ஞாரண! விதாரணம்பண்னுமவரே!
ஹரவார சிவனுடைய புரத்தினுடைய [காசிமினுடைய]
ஷோஷகாரண! தஹிப்பதற்கு காரணமானவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. தன்பதவிகளின் இலாபத்தினால் ப்ரீதர்களான நல் லோர்களை புடையவரும், க்ஞானம்முதலிய ஆறுகுணங்களைபுடையவரும், வேதங்களிற் புகழப்பட்ட மஹிமையைபுடையவரும், நி த்யங்களான பரம் முதலான ஐந்துவிதரூபங்களை புடையவரும், இந்தர்சத்ருக்களைப் பிளக்குபவரும், த்ரிபுரதஹரத்துக்கு சரரூப மாயும் நின்றதேவரீர் ஜயித்தருள்க ||

||௩||

குறிப்பு. (நிஜவடிவீ தஸுஷண)தன்பதவிகளினிலாபத்தினால் ப்ரீதர்களான “ஸஹபேநம்” என்கிறபடியே தக்ஷஜ்ஞானவான்களா னபரசுராமர் முதலானவர்களுடைய ஸுஹவெஹவ புடையவரே யென்றபடி. “ரோஹிராஜம், கக்ஷயாபிஹவாரம்” உத ஜாதி வ ராஸாராஜி வ ஜாதானங்களை ஸுரிப்பது. இஃது ஸுஹவாராஜாதி

கருக்கு ஸ்வயக்ஷணம். அன்றிக்கே; “சுவஷ்ஸுயநு ஸ்ரித்ரோஹி
வஹிவாஸீரம், வில்லுமெழ” உதராக்ஷிந்ரபடியே ஸீபமான ந
க்ஷத்ரவயவராவமான கொடிணாமுடிஸுநத்தாலே வீதங்க
ளான நக்ஷத்ர ஜோங்கனையுடையவர். அல்லது, தந்திருவடிபூவடி
யால்வீதர்களான நல்லோர்குழாங்களை யுடையவரென்னுதல், “நி
ரூபயி” என்கிறபதத்தால் சூரி தந்திறத்தில் ஷுடூணங்களை யு
ம் சூவிஷ்ணுரித்தபடியைச் சொல்லுகிறது. “நிஜிவர” என்கிறபதத்
தில் வரவரூபஹங்கனையெடுத்தது விவஹாடிபூவடிவதாரங்
கருக்கு ஸ்வயக்ஷணம். இது சுவதாரரஹஸுத்தைச் சொல்லி
ற்று. “ஹரிஹபதேஷி” என்பதால் ராவணாடிகளைச் சொன்னபடி.
இங்கு “நாமாநாஸிபுதம் + கொடிணவணாரவம், ஹிஹ்விஹ்”
உதராக்ஷி சுநுஸுநெயங்கள். (ஹரவாரவோஷகாரண)
ஹரனாஸெய்யப்பட்ட ஸுதுவார நிரஸநத்துக்கு ஸாரரூப
வியாய்நின்றவரென்னவுமாம் ||

||௩||

ஸுஹஸுநாஷக்ஷ | வராவரநாஷக்ஷ |

வரிமதவத்வம் ஹ | வராவரநாஷக்ஷ |

வ ஹரணம் ராஜிணித | வரிஜநத்ராணவணித |

ஜயஜயஸ் ஸுஹஸுந | ஜயஜயஸ் ஸுஹஸுந ||௪||

வர || ஹவஸிஸுரோஹாத்ரவணயுகா யொயிவிரவு
விந்நீய ஹிவ்விவ ஹாஹிவெஸிஷ்ரோஹ | ஸுஹஸுந | (ஸு
ஹஸுநாஷக்ஷ) ஸுஹஸுநா = வராவரநாஷக்ஷ, தடிதா
விஷ்ரோஹ, ஜாவக = வராவக, விந்நா = விஸஹவணு!
(வராவரநாஷக்ஷ) வராவரநா = சுதிஸுநெயவராவ
ஹி, ஜாவ = ஸிவெவ, “ஜாவகாவ” துரீரம். வஹா =
வராவநாஷக்ஷ, யவரூபஸுரோஹி, ஜாவாஸுரூப
திருநிதிவாஹி. (வரிமதவத்வம் ஹ) வரிமதம் = சுயிமதம்,
வத் = வராவதம், விவஹம் = ஹிவஹம் யவரூபஸுரோ
ஹி. “ஹாஸுரூபவந்தாவிரோஹ” உதராக்ஷிவிவாஹி.

(வடூதரபுஜேஹுமுஹ) வடூதரபுஜேஹு = சுதிஸு
 ஸ்திதிவிர்வி, ஹுமுஹ = ஹுஜேஹு! (வ ஹுரணமு ரஜீணி
 த) வ ஹுரணநாநா ஹுஜீநாரோயுயாநாநா, மு ரஜீண = ஸ
 ஜீநுஹந, ஜீணித = சுஹுத! (வரிஜநத ரணவணித) வ
 ரிஜநாநாநா = சுபரிதஜநாநாநா, துரண = ரகஷண, வணி
 த = நிபுண! ஹுஸுஹுத ஜயஜயெதிவடுவடுவடு || ॥ச॥

(அ—தை) “வணைவாய்முசல” மென்ற உலக்கையாகிற் ஆபு
 ததாரயங்களை யருளிச்செய்கிறார். “ஹுட” என்பதால்.

பதம்

உரை

{ ஹுடதபிஜரௌ விஜர!	நிலைநின்ற மின்னின்கூட்டம்போலே பொன்மயமான ரூபமுடையவரே!
{ வ்யுஹுதர ஜரௌவஜர!	மிகவும்பெரியதான அக்ரிஜ்வாலாமயமான கூட்டையுடையவரே!
{ வரிமத புதவிமுஹ!	யந்தரத்தில் சுற்றும் நிறைந்த வாஸுதேவர் முதலிய ச்ரேஷ்டரூப ங்களை யுடையவரே!
{ வடூதரபுஜே ஹுமுஹ!	மிகவுங்கற்றுணர்ந்தவர்களாலும் அறியவொண்ணாத பெருமையை யுடையவரே!
{ வ ஹுரணமு ர ஜீணித!	ஆபுதக்கூட்டங்களாலே யந்தராவரணங்களை யுடையவரே!
{ வரிஜநத ரண வணித!	ஆச்ரிதபரிபாலனத்தில் ஸாமர்த்தியமுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. நிலைமின்போன்ற பொன்நிறமுடையவரும், ஜஹா
 மிஜரௌமயமான யசுஜி ஹுவிதரும், வேண்டிமுருவங்கள் கொ
 ள்பவரும், அடியடையாதாருடைய சிறந்தபுத்தியாலு மறியமுடி
 யாத பெருமையுடையவரும், அடியாருக்காக புறப்படும்போது

நாவியங்களாய் முருக்கொண்ட ஆயுதங்களால் சூழப்பட்ட அழகுபொருந்தியவரும், அடியாரைக் காப்பதில் ஸாவபாநத்தை யுடையவருமான நீர் ஜயித்தருள்க ||

||ச||

2-கு ஸாவநநெது துயீரீய | ஸவநநெஜஸீரீய |
 நிரவயிஸாஹிநய | நிவிமஸகெ ஜமநய |
 சுதிதவிஸகி யாரீய | ஸதிதவிஷமயாரீய |
 ஜயஜய ஸீ ஸாஹடந | ஜயஜய ஸீ ஸாஹடந ||ரு||

வ ரா || சுயதஸு ஸவடாதுகஸுபாஹ | ஸவநெதி |
 (ஸவநநெது) ஸவநாநா = மொகாநா, நெது = வகஸு
 ஹடுத! “ வகஸுஷெவாநாஹிததிராநாதி ” திரா
 நெது. “ வகஸு மொகஸு வகஸு ” ரித ஹியுகொகெஸு.
 (துயீரீய) க்ஷாரீயஜெருவ! தகவ திவாடிஸாதிதிவாவ்.
 (ஸவநநெஜஸீரீய) ஸவநெஷு = யாமெஷு, யா நெஜஸு
 யீ = மாவடபதாஹவநீயடிசுநிணாநிராடுவநெஜஸிதயம், த
 நய! ஸாஹடபடீ, நிரவயிகவவிது நெஜோநியிகாதிதி
 வாவ். (நிரவயிஸாஹிநய) நிரவயி = நிவீரீ, ஸாஹ =
 மொம ராவ, யா, விக = ஜகாநம், தநய = தடிடுவ! “ ஜகா
 நநெவவாரம் ராடுவம் ஸ ஹணம் வாராஹிதம் | ததாதாவகூ
 திராஹுஷ்டஹயாபாது வெதிநம் ” ஹத ஹிஷ்டுய
 ஸஹிதாபாம். (நிவிமஸகெ) நிவிமெஷு = ஸிஸெஷு
 வராவாரெஷு, ஸகி = ஸாரீயடும் பஸுதஸுஸு
 கி. யவா, நிவிமாம் = ஸிஸு, ஸக்யம் = ஸீவாணீவாக்ரீபா
 நீராடுவார்பஸு, வாஸுஷெவ ஸகஷ்டுணவடிபாநிரா
 ஹாதுகவடுஹவடுதஸு ஸாஹடநஸு ஸீவாணாஹி
 ஸக்யுபாயிகாதிதிவாவ். (சுதிதவிஸகி யாரீய) சுதிதாம் = சு
 ஸாவராதாம், விஸு = வ வஸு, யாம் கி யாம் = நித
 நெதிதிகாதிராடுவாம், தநய! ஸவடகிஸுராராஹிஸாதிதி
 வாவ். (ஸதிதவிஷக் ஹயாரீய) ஸதிதம் = நாஸிதம், விஷமயம்

கக வ்யாவ்யாநக்யஸஹிதம் ஸுஷஸ்ட்நாஷ்டக்ஷ

ஸம்ஸாரம், ஸஹவாஸ்யம் = ரொம் பஸ்தஸ்ய ஸம்ஸுஜிம்.
யதா ஸதிதாநி விஷ்ணுநி = ஸவதொஜுவாநி, ஹயாநி சூரியா
ஸுபஸ்யதி. ஹ ஸுஷஸ்ட்ந! ஜபெத்யாஹிவருவஸு ||௩||

(அ—கை) “தின்கயி” என்றெடுத்த வாஸாருவாயு
யகாயுத்தை யருளிச்செய்குறார். “ஹவந” என்பதால்.

பதம்

உரை

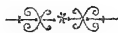
{ ஹவநநெது	உலகங்களுக்குக் கண்போன்ற
{ துயீஸ்ய!	வேதஸ்வருபரே!
{ ஸவநதெஜஸ்யீ	யாகங்களிலுள்ள மூவகையான
{ ிப!	அக்நிஸ்வருபரே!
{ கிரவயிலாஹ	அளவற்ற வாரமுதக்கிடலும்
{ விநய!	க்ஞாநாத்மகமுமானஸ்வருபத்தையுடையவரே!
நிவிமஸகெ!	ஸர்வவிதமானஸாமர்த்தியமுடையவரே!
ஜமநய!	ஜகத்ருபரே!
{ சுஸிதவிஸ	எண்ணிறந்த வலகின்ப்படைப்பா
{ கியாஸ்ய!	யானவரே!
{ ஸதித	(அடியாருக்கு) போக்கடிக்கப்பட்ட
{ விஷ்ணுயாஸ்ய!	நாற்புறத்திலும் வருவதானபயமான
வஹ	வ்யாதியை யுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. மூவுலகங்களுக்கும் கண்போன்ற வேதஸ்வருப மு
டையவரும், யாமங்களிற் சொல்லப்பட்ட மாஹுவத்யாஹவநீய
ஐக்ஷிணாயின்கிற சுஸித்யருபரும், ஸத்யமாய் ஜ்ஞாநமாய் சு
நஹமாய் சூநஹமாய் சுஸிமாயிருக்குமென்று சொல்லப்பட்ட ஸ்
வருபமுடையவரும், ஸர்வசக்தியும் ஜமஹிவியும் ஹவ்யாயிதி
வாரகருமானவரே! ஜயித்தருள்க.

குறிப்பு, (ஹவநநெது துயீஸ்ய) நெதுமென்று வாஸ
மாய்வொகாதுக வாஸாருவரென்றவுமாம். (ஸதிதவிஷ்ணுயாஸ்ய)

ஹயத்தேதாடேகடிய வஞ்ஞாயிபைப்போக்குமவரே, அல்லது, ஹயத் தினாவரும் வஞ்ஞாயிபை, அல்லது, ஹயத்தையும் வஞ்ஞாயிபையு மெ ன்னவுமாம். வஞ்ஞாயிபென்பது-ஸாநீரோநவஸங்களான திவியா யிவ ஞாயிகளை யென்றபடி॥

2-௫॥ 2ஹிதஸுபீ (வி) சுக்ஷித (ஸு) க்ஷா । விஹி
த ஸுபீசு ஷயக்ஷா । ஷயாஅக்ஷு திஷித ।
ஸகௌதக்ஷு திஷித । விவியஸௌதக்ஷு கௌ
விஸுய ஸௌதக்ஷு । ஜயஜயஸ் ஸுஷ
ஸுந । ஜயஜயஸ் ஸுஷஸுந ॥ ௧௭॥

வஞ்ஞா சுயதஸு ஸவயமௌ வுஷகோஹ । 2ஹிதெதி ।
(2ஹிதஸுபீசுக்ஷிதக்ஷா) 2ஹிதஸுபீதா = 2ஹிதேயஸுபீதா
ண, சுக்ஷிதக்ஷா = நாஸிதநஸுபீதா! ஸாஸிதநாநா சுந
ஸுரோரெக்ஷஸுபீதாநெந நிரஸுநஸுரஹொமெத்யுஷ்டம்.
“2ஹிதஸுபீதக்ஷரெ” திவாடு, 2ஹிதஸுபீதா = ப்ரஸ
ஸுஜோநஸுபீதா, ஸதா = ப்ரஸுவிதா, சுக்ஷா = கொக்ஷ.
வுஷெத்யுஷ்டம். “சுக்ஷாணுநொக்ஷவீ” துஜிரம். “2ஹி
தஸுபீதக்ஷரெ” திவாடுவ்யுபேவாஷ்டம்ஸுஷ்டம். (விஹித
ஸுபீசு ஷயக்ஷா) விஹிதா = ஸவாவிதா, ஸவசு = வெஸு
யுடு யெநஸம் விஹிதஸுபீசு. ஷயவயவம் சுக்ஷாம் ஷயக்ஷாம்,
ஸாகவாஷ்டுவாவிதாநஸுபீதாநொவீகடுயாரயம். “தி நொக
ரக்ஷீ 2ஹிதாஹி வஜீணம்” இதிப்யொமஷஸுநாசு. விஹித
ஸுபீசு ஷயக்ஷாம் யஸுபீதஸுபீதாஸுபீதா. யதா, ஷுஷு
க்ஷாராணி யஸுபீதம் ஷயக்ஷாம் 2ஹிதம், விஹிதஸுபீசு ஷயக்ஷ
ரம் யஸுபீதயாஹிதெதி. (ஷயாஅக்ஷு திஷித) ஷயா =
ஷுஷுணம், யசு அக்ஷு = யக்ஷு, தஸுபீதா திஷித = ஷித!
(ஸகௌதக்ஷு திஷித) ஸகௌதக்ஷு தக்ஷு = ஹாவெஷு,
புதிஷித = சுஷயுபீதெக்ஷுநாவஸித! “யம் ப்யுபிஷுதா திஷு
ணி” துஜி ஸுமெதம். ஷயாஅக்ஷு மதஸுபீதா வி ஸகௌதக்ஷு

கஅ வ ஜாவ ஜாநகியஸஹிதம் ஸுஷஸூநாஷக்ய

தகம் விஸுஜ்ஞதஹி விரொயாஹாஸம் வ ஜ்ஜகாப்யபொமாக்
 மஜ்யம். (விவியஸஹிதக) விவியாநாம் = நாநாவியாநாம் ஸம்
 கஹாநாம் = ஸீஷிதாநாம், கஹ = கஹ்யக்ஷ! ஸுஷஸூநாவக்
 காஹி தாப்யப்ய ஷெத்யம். (விஸுயஸஹிதக) விஸு
 யாநாம் = ஸுராணாம், ஸஹித = ஹாவிரொஷஸ்ய, கஹ
 = உஹாக்! ஹே ஸீ ஸுஷஸூந ஜ்யெத்யாஹி வஹ்யவக் ||

(அ—கை) “அங்குச” மென்றெடுத்த ஆபதகாரியத்தை
 யருளிச்செய்கிறார் “ஹித” என்பதால்.

பதம்

உரை

{ ஹித	ப்ரஸித்தமான
{ ஸஹித	க்ஞானத்தையுடைய
{ ஸஹித!	ப்ரம்ஹக்ஞானிகளுக்கு மோக்ஷபூதரே!
{ விஹித	உபாஸகர்களுக்கு
{ ஸஹித	ஸகலஸம்பத்ப்ரதமான
{ ஷஹித!	ஷடக்ஷரமென்கிற மந்திரத்தையுடையவரே!
{ ஷஹித	ஆறு அக்ஷரங்களுடைய சக்கரத்தில்
{ ஹித!	நிலைநின்றவரே!
{ ஸஹித	ஸர்வதத்வங்களிலும்
{ ஹித!	ஸார்வித்தியஞ்செய்பவரே!
{ விவியஸஹித	வெருவிதமாக நினைத்த காரியங்களைக்
{ கஹ!	செய்பவரே!
{ விஸுயஸஹித	தேவர்களுடைய இஷ்டங்களைக்கொடுக்க
{ கஹ!	கைக்கு கல்பவிருக்ஷம்போன்றவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. ஸ்ரீஹிதாநிகளுக்கு ஜோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும்
 வரும், உபாஸகர்களுக்கு வேண்டும் ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதான
 ஷடக்ஷரமென்கிற மந்திரத்தை யுடையவரும், ஷடௌக்ஷஸூ
 தரும், யஜ்ஞாஹிதாநிகளுக்கு ஸார்வித்தியஞ்செய்பவரும், நினைத்தகாரி

யங்களை முடிப்பவரும், தேவர்கள் வேண்டுதலையளிக்குமதில் கற்பகதருப்போன்றவருமான நீர் ஜயித்தருளவேணும்.

(குறிப்பு) “விஹிதஸுபி சுஷயக்ஷர” என்கிறபதத்துக்கு, ஒவ்வொருஅக்ஷரமும் ஸகலாவீஷ்ட ப்ரஹ்மயகமென்றும் சுயபூஞ்சொல்லலாம். “விஸுய” என்கிறபதத்துக்கு, உபாஸகரென்று அர்த்தஞ்சொல்லலாம்.

||௧௧||

2-௫|| ப்ரதி சுவாலீஷ்வஸுர|புயுசீஹாஹேதிதனூர|
விகடராமாவரிஷ்ட | விவியபோயாவஹிஷ்ட |
ஸூரபீஹாயன யன்தி | ட்யூஷயாயன யன்தி |
ஜபஜபஸ் ஸுஹஸுந | ஜபஜபஸ் ஸுஹஸுந || ௧௧ ||

வ ஜா || சுயதஸு நிரதிஸபகஸுணாகஸகூரஹ | ப்ரதி
சுவேதி | (ப்ரதிசுவாலீஷ்வஸுர) ப்ரதிசுவாலீஷ்வ =
புராதம் ந லெஷுகவாடாத்கெந ஸூதிவிஸெஷெண, “சூத்
ஷனா கதொஹுதம் ! டக்ஷிணை வாஸீராகுஹ ப்ரதி
லீஷ்வலிபயபு” உத்யுக்ககாசு. வஸுர = ஸுஷஸு
கிஹிஹே த்யுஷ்டம். யதா, வஸுர = ரஜ் ! “வஸுரு
வஸுரளரஜேநஜே ஹெஸெவஸுர” உதிரஹஸம். “சூத்
ஷவிஸெஷ சொஹிதெ” திரவஸுவெஸாகெஹ. (புயு
சீஹாஹேதிதனூர) புயுசுனி, சீஹி, ஹேதினி = சூ
யுஸெயம், தனூர = வஜா! (விகடராமாவரிஷ்ட) விக
டயா = விஸாமயா, ராமயா = ஸுஜா, வரிஷ்ட = சுலக்ஷுத!
(விவியபோயாவஹிஷ்ட) விவியாவிஸுயாவினி = சுஜாமாத்
யாஜ்ஞாந விவரீதஜ்ஞாநாதினி, “போயஸுரவாஸீஸ்வஸு
ரிதிஸேதி. வஹிஷ்ட! தஹுதெத்யுஷ்டம். சுயதா; வஹி
ஷ்டவிவிபாஸுராதீ ராமெத்யுஷ்டம். சூவிதாஹுதிக்
ரதிவாதம். (ஸூரபீஹாயன யன்தி) ஸூரபீஹாயனெ = ஸூ
யபீஹாயனெ, யன்தி = ப்ரதிஷ்டி! (ட்யூஷயாயன யன்தி) ட்

மானவகுடொணாழி பெரிய மனகுங்கனிற் கட்டப்பட்டவரே யென்ற
படி. (உ ஸுடயாமனகுயனி து) வாழிபயாஸு வென்றபடி. சூஸி
தர்விரும்பி ஸாவிக்கிற மனகுங்கனில் ஓயாவாஸுராய் திற்றும்
வரென்றதாயிற்று ||

2-௫ || ஐ.நு.ஜி.வி.வா.ரக.த.த. || ஐ.நு.ஜி.வி.டி.வா.ரக.த.த. ||

ஐந்திதழிஸ், ராவிசுத-ந. | ஐமடிவிடி, ராநிசுத-ந. |

*കുറച്ചു ഖണ്ഡികൾ | ഖണ്ഡിക-ഖണ്ഡിക 2 |

இயையஸ் ஸாஷஸ்தா | இயையஸ் ஸாஷஸ்தா || ॥ ௮ ॥

[illegible]

(அ—கை) “செங்கமல” மென்றெடுத்தசுரணாரவிந்நரு
வாயுயகாயுத்தை யநுவிச்செய்கிறார். “ஐநுஜ” என்பதால்

பதம்

உரை

{ 2. ந-ஜி
விவரம்
கூட்டம்!

அஸ்ஸுரர்களுடைய
ஸம்பத்தின் ஸமுதூஹத்தை
நாசமாக்கியவனே!

{ டி.நாஜி
விடிவா
விகதகூந!

அஸுரர்களுடைய
மாயையை
போக்கடிக்கிறவரே

{ சுஜிர
டி.ஷடி
வ
விகூஜி!

இமைபாவிமையரால்
பார்க்கப்பட்ட
தன்னுடைய
பராக்கிரமத்தை புடையவரே!

{ ஸஜிர
ஜி.ஷடி
ஹூஜிஜி!

புத்தங்களில்
செய்யப்பட்ட
சாரிகைநடையை புடையவரே!

{ ஜதி
தஜிஸா
விகதகூந!

மறுபிறவியாகிற
இருளுக்கு
ஸூர்யன் போன்றவரே:

{ ஜமடிவிடிவா
நிகதகூந!

ஆசிரிதஜநங்களுடைய ப்ரகிருதிஸம்பந்தத்தை
அறுப்பவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. அஸுரர்களுடைய ஸவகூலியப் பெருமையையும்
போக்குமவரும், பிறப்பிறப்பு வகை சூதிவாஸாடிகளை நீக்கி பரம
பதத்தை யளிப்பவருமான எழிலாழியிறையவனே! ஜபித்தருள
வேணும்॥

॥அ॥

ஜெ. விவதகூஜிடி. ஹூஜிஜிஸாரம்

வஃ.தாம் வெஷ்டநாயகவூணீகம் ।

விஷ்டெஜெவி ஜெநாராயம் வ யாவ

ஹவிஹநெ ஜத ராயாஜயம்யகூமுவஃ ॥

॥க॥

ஐதி கூவிதாசுகிபூலிஹஸ ॥ ஸவகூலிஹஸ ॥ ஸு ॥ ஜெ
ஷ்டநாயஸ ॥ ஸு ॥ வெஷ்டநாயாபுஸ ॥ கபூதிஷு
ஸ் ஸுஹஸ்தநாஷ்டகம் ஸஜாவஃ ।

வ ஜா || சுய னவஸ்தீ ஸுஹஸுந திவிஷ்டுய, “கனெந
நுஷ்டுஹிராயபூம் வா கவிசு புத ஜாஸ்யாநிதாம் | காயபூதா
பூபுஷாநாநாரிஷ ஸாயாநனோவியி” இதிவநாசு ஸகீ
தபுநு வ புத்யெ ஸு நாஜிநு நாஜிதிவெஸவநுவபுக்ம் வந
தபுஷிதபூணாம்ஹுபுஷிதி | திவதஷுதிதி | (வெஷ்டுநா
யகபூணீதம்) வெஷ்டுநாயகெந = ஸீ வெஷ்டுநெஸந, பூணீ
தம் = ஸாயபவரிதா ணாயபும் விரவிதம். (பு ஹுதவாரம்)
புஹுதம் = வுஷுதம், ஸாரம் = ஸாஷுதாதிஸயம், யஸு
தசு (ஹு) ஸுஹஸுநவிஷயகம் (திவதஷு) சுஷுக்ம், ஸீ
ஸுஹஸுநாஷகிதபூபு. (வந்தாம்) ககிதபூணாம் (வி
ஷ்டுஷி) சுபாஷுவிஷ்டெயவி (புயாவநு) ஹுநு, (திநொ
நாயம்) ஸஷுதம், ஸவநவரயம், (நயாஷுயபுமுவம்) நயாஷு
யபெபுண = ஸீ ஸுஹஸுநெந, ஸுஹஸுநெணவ, முவம்
நகிதஸுநு (நவிஹநெநுத) நநிருஷித, நவஜெதவ,
ஸீ ஸுஹஸுந புஸாஷு ஸிஸூஹிதவித ஸிவிவபுதீதபூ
பு. வஸனோவிகாவபுதம். “விஷ்டெஸஸஜா மாரபுஸநெ
நெசு ஸஹராயபு வஸனோவிகாஸுயாசு” இதிவக்ஷணம். தயாவா
நுஷ்டு வாயபூவபுதபெச ருவவக்ஷணவரகிதபூபு. || ௧ ||

நநிதாவி விவெயவபூநா திவகெஷாயய நாஜிஸஸு
தெம் | விவபுதிவிபுயாநுநஜிநீ ஹதாசு வஜூகீரவா
பிவ || வெஷாநவக்ஷணம் நி வெஷாநவிஸாஸாயம் | சுமீகரொ
தம் ஷாஸொகி திவகெஷாதிவாவிதாம். ||

இதி ஸீ திவஷாந நாரிநுஜிஸயி ஸாவபுணரி
கரணாகபூசு மவொஹிதஸுதாநெந தெநநெ
ஸீ நாரிமாவாநாஸயெபுண விரவிதம்
ஸுஹஸுநாஷக வ ஜாவ ஜாந
ஸிபுணம்.

உச வ ஞாநபயஸஹித ஸுஹுநாஷக்ஷ

(அ—கை) இப்படிஸூத்ரு மருளிச்செய்து, அதின் வல
மருளிச்செய்குநர் “அவதூஷ” என்பதால்.

பதம்	உரை
வெஹுநாயக	வேங்கடநாதனைன்று திருநாமமுடைய தேசிகனால்
வணீதம்	அருளப்பட்டதும்
வஹுதஸாரம்	சிறந்தரஸமுடையதுமான
ஹுஅவதூஷ	இந்ததிருநான்கையும் (எட்டுச்சீனாகமு ள்ள விர்தஸ்தோத்திரத்தை யென்றபடி)
வந்தாம்	படிக்குமவர்களுடைய
செநாயம்	ஸங்கல்பமானது (ரதமானது)
விஷ்டே	தூர்லபவிஷயத்தில்
புபாவஹவி	ஒடினாலும்
மாமாஹுயம்	திருவாழியிறையவனால்(சக்கரத்தினால்) காக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு

நவிஹநேத பங்கப்படமாட்டாது.

கருத்து. திருவாழியாழ்வானையுபாஸிக்கவேண்டா, சீன ஜ
வஹுநாயகிகள் செய்யவேண்டா, வேங்கடநாயகனைன்னும்
பெயருடையதேசிகனால் அருளிச்செயப்பட்ட விர்தஸுஹுநா
ஷகத்தை மாருசுவமாகக்கேட்டு சுவஸ்திபண்ணுவாருக்கு கி
டைக்கக்கூடிய பலத்தைப்பற்றியும், நீக்கமிலாத்துன்பத்தை நீக்கு
வதைப் பற்றியும் ஒருவிதமான குறைவுமுண்டாகாது ; சக்கர
ஜன் காத்தருளுவரென்றபடி ||

||க||

மொவாவ தாதாஸெந ஸீ வாவசுநிஸெவிநா ।

ஸுஹுநாஷகஸூத்ரு விவஸ்திபுராவிஷ்குதா ॥

பூவிஷ்வதிவத தாதயுள ஸராவூள்.

கவிதாஹிஹிஹாய கருணாமுணஸாலிநே ।

ஸீ செதவெஹுநாய வெஹுநாமாவெநே ॥

— ஸீ ஸுஹுநாஷகம் ஸபுணயம் ॥

